

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. II. An & qua ratione dissolvantur priora sponsalia de futuro per
ingressum religiones; vel susceptionem ordinis sacri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

aut ex alia necessaria causa discesserit, animo brevi rediturus: & quamvis putent aliqui, quod Leges Civiles, dum volunt biennio eum expectandum, si intra provinciam abfit, vel triennio, si extra provinciam abfit, per jura Canonica sint correctæ, ob universalia nimis verba *cit. c. De illis*, rectius tamen & probabilius alij hoc negat, cum correctio talis ex nullo capite appareat, & decisio legum Civilium in hac re bonum politicum concernente, sit valdè consona æquitati, quamvis Judici Ecclesiastico non negetur tempus hoc, si videatur expedire animæ bono, restringere.

§. II.

An & qua ratione dissolvantur priora sponsalia de futuro per ingressum religionis; vel susceptionem ordinis sacri?

Quartò quòd per professionem religiosam in religione approbata solvantur sponsalia de futuro, certum est; (si enim matrimonium ratum dissolvitur per talem professionem, uti habetur in *c. Ex publico 7. de conver. conjugat.* multò magis sponsalia de futuro) utrùm autem per solum ingressum in Novitiarum sponsalia talia de futuro solvantur, dubitatur; qua tamen in re certum quidem est, quòd ex parte illius, qui in sæculo manet, sponsalia talia dissolvantur statim, ac alter novitiatum ingressus est (nisi aliter conventum fuisset) ita ut ad alia vota sine scrupulo transire possit, cum difficile illi foret, expectare illius professionem, aut maritum habere,

ex religioso novitiatu exeuntem; de illo tamen qui novitiatum (bonà fide) ingressus est, utrùm etiam ex parte illius sponsalia priùs inita dissolvantur, ut rediens ad sæculum non teneatur amplius ad eam ducendam, cui prius per sponsalia fidem dedit, etiamsi vellet hæc eum maritum, dubitatur; sunt qui probabiliter affirmant, dissolvi etiam ex parte hujus sponsalia priora, sunt qui probabilius negant, cum nec ex natura rei, nec ex jure positivo, hæc dissolutio probari possit. Per votum tamen proficendi in religione penitus sponsalia ex parte utriusque dissolvi, probabilius est (cum enim per tale votum illicitum sibi reddat sponsus v. g. matrimonij contractum, consequenter sponsalia, quæ sunt promissio rei licitæ, subsistere amplius non possunt) nisi necessitas aliqua urgeret talem prius contrahere matrimonium, & postmodum, hoc nondum consummato, ingredi religionem, juxta quam explicationem fortassis etiam intelligi potest *c. Commissum 16. h. t.* ubi Pontifex dicit, tutius fore, si sponsalia fuerint jurata, prius contrahere matrimonium, & postmodum ante hujus consummationem profiteri in religione. Quod in eo etiam casu dicendum est, quo quis sub spe matrimonij corrumpit eam, cum qua sponsalia contraxerat, aut si ex occasione non contracti matrimonij gravem famam jacturam pateretur famina v. g. quæ damna non nisi per contractum matrimonium reparabilia essent.

Quintò solvantur sponsalia de futuro per susceptionem ordinis sacri, qui non tantum illicitum matrimonij contractum facit, sed inhabilem etiam eum reddi

reddat ad contrahendum matrimonialiter, qui ordinem sacrum suscepit, cum ordo sacer sit impedimentum dirimens. Per votum autem suscipiendi sacros ordines non dissolvitur sponsalia prius contracta, saltem ex parte voventis (cum quae enim contracta sunt sponsalia, illa liberatur à sponsalium talium obligatione, si sponsus votum v. g. faciat suscipiendi sacros ordines, eò quòd taliter vovens videatur renuntiare prioribus sponsalibus) probabilius est, cum in grave alterius præjudicium votum hoc non videatur acceptare DEUS.

§. III.

Utrum priora sponsalia de futuro solvantur per posteriora juramento firmata; vel per matrimonium cum alia contractum, & an etiam per subsequentem fornicationem?

Respondetur primò, non solvi priora sponsalia per posteriora de futuro, quamvis hæc juramento firmata sint, cum posteriora hæc sponsalia invalida, & nulla sint, tanquam de re alteri iam obligata, & quamvis ipsis accedat juramentum, non minus tamen hoc juramentum invalidum est, tanquam accedens contractui invalido, cum quo velut accessorium cum suo principali corrumpit. Quòd si tamen carnalis copula cum posteriore sponsa, priorum sponsalium ignara, intervenerit, quamvis in rigore loquendo priora sponsalia (saltem ex parte decipientis) non dissolvantur, & damnum illatum per talem copulam debeat aliter compensari, potest tamen nonnunquam evenire, ut ob injuriam

ignoranti illatam ad posteriora sponsalia servanda obligatus maneat intactor.

Respondetur secundo, solvi priora sponsalia de futuro, per subsequentia sponsalia de presenti, sive per subsequentia matrimonium, illicitè quidem, non tamen invalidè contractum est, *Sicovero h. e.* quia fortius vinculum, quod est vinculum matrimonii, prævalet magis forti sponsalium de futuro vinculo, nec priorum sponsalium obligatio in tali casu omnino extinguatur, ex parte utriusque prout etiam colligitur ex c. 1. *De sponsalibus duorum.* & can. ult. cau. 27. q. 2. quævis damnum, si priori sponsa in tali casu aliquod evenit, compensari debet ab eo, qui fidem sefellit.

Respondetur tercio, solvi sponsalia etiam jurata per sequentem fornicationem, tam sponsi, quam sponsæ, in innocens jus habeat, ea rescindenda, non tamen nocens, tum quòd ob non bilem mutationem in tali casu, sine frangenti, meritò fides non tenetur, tum quòd ex iniquitate sua comminationem habere non debeat nocens: & quævis quoad actuale fornicationem prætergaudeant in ordine ad dissolvenda contracta sponsalia sponsus & sponsa, ipsa tamen conceditur sponso rescilire sponsalibus, quamvis actualis fornicatio non intervenerit, ob vitam sponsæ minime perdicam, aut quòd vi oppressa fuerit, &c.

